

TELEGRAFUL ROMÂNUL.

Telegraful este de două ori pe săptămână: Duminică și Joi. — Prenunțarea se face în Săbii la expeditorul foiei pe afară la c. r. poște cu bani gaț'a prin scrisori francate, adresate către expeditorul. Prețului prenumerației pentru Săbii este pe anu 7 fl. v. a. iar pe o jumătate de anu 3 fl. 50. Pen-

Nr. 77. ANUL XIX.

Săbii, in 26 Sept. (8 Oct) 1871.

tru celelalte părți ale Transilvaniei și pentru provinciile din Monarchia pe unu anu 8 fl. iara pe o jumătate de anu 4 fl. v. a. Pentru princip. și țierii străine pe anu 12 1/2 anu 6 fl. Inserate se platesc pentru întâia oară cu 7 cr. sirulu, pentru a doua oară cu 5 1/2 cr. și pentru a treia repetiție cu 3 1/2 cr. v. a.

Revista dinaristica.

Foi'a „P. Naplo“ intrevine pentru contele Beust contr'a clericalilor și federalistilor. După ce constată acest'a foină cum partitele federaliste și clericale unite scuduie pozițiunea contelui Beust și cum pre de realaltă parte cei „credincioși constituției“ l'aru trage ierasi in luptele cislaitane, continua in următoarele :

In fapta, contele Beust nu se va simți pre bine, ajunsu in modulu acest'a intre două focuri. Pre elu lu apasa preteritulu seu, de ore ce se amestecase in cestiuni, de care trebuie sa se padiasca. Care a participat faplice mai nainte in reichsratu la dezvoltarea lucrurilor, acelu n'are la ce se miră, deca passivitatea sea de astadi intempina de ambele părți unu surisu incredibilu.

Pre contele Beust lu apasa inse și presintele, din cauza ca rol'a sea de mai nainte influenția pozițiunea sea de astadi. Cine a condus odata faplice politic'a interna, cine a documentat d'atâte ori ca politic'a interna sta in legatur'a cea mai intima cu cea externa, a acelu pozițiune trebuie sa devina nerecreatore in toate privințele in momentul, cându impregiurările lu silesco a se abține nu numai dela afacerile interne ci și sa documenteze ca abținerea e cu totul spontanea.

Pre noi ne aru interesă acest'a, continua „Naplo“ mai departe, numai intru atât'a in câtu e unu aspectu interesant cându unu barbatu de statu versatu se scote din perplexitatea in carea a cadutu prin a sea vina : contele Beust e inse din intemplantare ministru comunu alu esternelor și treb'a capeta asiă dara unu caracteru cu totul deosebitu. Nu potemu fi indiferenti cându cercuri care stau departe și de delegațiuni și de parlamentulu ung. lucra pentru de a sorpa pre ministrulu de externe. Nu potemu fi nepasatori cându contrarii cei mai turbati ai constituției de facia voiescu a inlocui pre contele Beust prin unu omu alu loru. Si in fine nu potemu fi nepasatori cându s'aru alteră politic'a externa aprobată de delegațiuni, prin tragerea ministrulu de externe in luptele de constituție. Tote aceste simplifica foarte pozițiunea noastră vis-avis de contele Beust. Noi aprobam politic'a externa a contelui Beust și credem ca retragerea sea de faciă cu privinția la afacerile interne ale Cislaitaniei nu e dubia, la spatele cărei a aru fi ascunse totu felulu de intrige. In fine emanăm din punctulu de vedere ca singurul foru competent de a judecă pre cancelariulu de statu sunt delegațiunile, aceste au aprobatu inse politic'a sea externa. In astu-feliu de impregiurări suntemu multamiti cu tinent'a contelui Beust. Elu nu are nimicu d'a face cu incurcările Cislaitaniei : pozițiunea sea și cerculu seu de activitate e chiaru prefiptu in complanarea din 1867. Până se ține fidelu și consecuentu de aceea, corespunde legi și intereselor lui. Tocmai din cauza ca trebuie sa aprobăm tinent'a lui că pre deplinu corectă, trebuie sa privim in atacurile indreptate contr'a lui nesușint'a de a transplantă caosulu austriacu și pre terenulu politice externe. O atare nesușintă, urmerita consecuentu, nu va cutremura inse pozițiunea contelui Beust ci o va intări.

La serbarea punerei petrei fundamentale a așilului honvediloru producu „Hon“ și „M. Ujság“ articuli festivi. Ambe foile accentua, ca aru fi fostu datorinț'a reprezentanței nationale a se ingriji de honvedu, e însă totuși imbucuratori ca prin sacrificiile unor'a s'a ajunsu unu rezultat asiă de frumosu in tempu asiă de scurtu.

Ultim'a epistola pastorală a primatului principe da lui „Ellenör“ ansa a face propunerea : sa se abroge Placetulu regiu, de care episcopii afara de aceea nu se interesă, cu acest'a sa se suscepa in sa și secularizațiunea bunuriloru bisericesci.

Cetimu in „Romanulu“ : Avemu a anunția astadi românilor o scire din cele mai mari, cea mai mare ce se pôte da unei națiuni de gente latina. Acest'a este miscarea Franciei și a Italiei, surorile noastre mai mari, către o alianță panlatina.

Nu este multu tempu inca de cându despotismulu și ultra-montanismulu ce domniă in regiunile poterei din Franci'a o desbinasera de puteric'a parte a gintei latine din peninsula Italica, mângindu chiaru colinele Mentanei cu o lupta fratucida. Acea potere se derimă prin greutatea corupțiunei ce in sa și gramodise asupra-si, națiunea franceză platî amaru plecarea indelungata a capului ei sub despotismu, inse indata ce o era de moralitate inlocui regimelu imperiului, indata ce prin form'a republicana se stabili singurul guvern posibilu in Franci'a, oferindu garanții de stabilitate, geniulu gintei latine desfasura din nou aripele sele protectore și la strigatulu seu vedurăm pre ministrulu de externe alu Franciei d. de Rémusat, strabatendu muntele Cenis și ducendu cu sine și in Itali'a voiața guvernului republicei și a națiunei întregi d'a pune ca temelie a aperierei, a prosperității și a gloriei gintei latine unirea strinsa a tuturor ramurilor sele.

Iată ce cetimu prin diuarele străine asupra primiloru pasi ai Franciei in această marșă și salvatore idea :

„Regele sosindu eri dimineți'a, 18 Septemvre, in Torino, a primitu in audința particulară pre d. de Rémusat ce venise in orasiu de cu sér'a.

„Intrevederea afostu foarte cordiale.

„Astadi la banchetulu la care asistă 800 persoane, presiedintu de sindicatulu din Torino, d. de Rémusat a radica unu toastu pentru regele Victor Emanuel și a staruit multu asupra alianței necesare a gintei latine.

„D. Visconti Venost'a (ministrulu Italianu) a radica unu toastu pentru presiedintele republicei și pentru uniunea acestor două popore.

„Acele două toastu au fostu foarte multu aplaudate.“

„Unu alu doilea banchetu s'a datu, la care a asistat o multime de invitati. Primariulu din Torino a radica unu toastu pentru regele Victor Emanuel.

„D. de Rémusat a aretat cele mai caldore simțiminte de amicia ale Franciei pentru Itali'a.

„Noi suntemu toti de rasa latina, și trebuie sa fimu toti uniti. Acest'a este adeveratulu momentu d'a ne aminti legaturile ce ne unescu.

„Ministrulu francezu felicită apoi Itali'a și pre regele seu. Elu dice ca strabaterea muntelui Cenis este unu drumu de pace și de salute și aduce aminte ca Turinulu este leaganulu renascerei Italiei. In numele republicei franceze, elu bea pentru independința tuturor poporelor și pentru libertate. (Aplauze frenetice).

D. Visconti bea pentru salutea republicei franceze, pentru ministrii Franciei, pentru amicii ei, pentru pace, pentru progresulu și prosperitatea generale.“

Cestiunea principala dice „Tr. Carp.“ care pre-ocupa mai tota pres'a straina, este aceea relativa la negociările vamali ale Elsatiei—Lorenei și la evacuarea celor siése departamente franceze cari formăza a două zona de ocupațiune.

Franci'a și ierasi Franci'a ! In totu-deun'a și pretotindeni nu este vorb'a decâtu de Franci'a ; toate cele-lalte, ori-câtu de interesante și de vitali, remanu cu totul secundarie.

Bata ostile germane, nenumerate ca nasipulu mării, pre eroii Franciei ; darime-i monumentele ; suga-i toate miliardele până la ultimulu dinariu ; dissimuleze d. principe de Bismarck ori-câtu aru

voii disprețu pentru Franci'a, Franci'a va fi totu națiunea mare, ea va renasce totu-deun'a că Phönicele chiaru din cenusia, și fia-care miscare a ei, ori-câtu de neînsemnata, va fi o sguduire pentru lumea întreaga.

Sa luăm jurnalele de preste totu globulu ; sa luăm organele de publicitate germane, și chiaru cele mai oficiose, espressionile cele mai fidele ale dlui de Bismarck, și ne vomu convinge ca Franci'a batuta, Franci'a umilita, este totu ce preocupa jurnalistic'a lumii întregi și in speciale pre echourile cele mai intime ale guvernamentulu germanu.

Pentru ce ore conquerantulu, trufasiulu și fericitul conquerantu, sa fia atâtu de preocupatu și de ingrijatu pentru acei'a pre cari i-a batutu, i-a invinsu, i-a maltratat, i-a despoiatu, cum n'avemu esemplu până astadi in istoria moderna ?

Tempulu va deslegă această enigma singlaria, și, după velocitatea vremiloru in cari traimu, sperăm a nu avea nevoia de prea multa pacientia.

„Independința Belgica“, in numerulu seu dela 24 curente, ne spune ca „dificultățile ce impedeau mersulu negociăriloru privitoare la nou'a convențiune vamala franco-germana, nu s'au aplanat inca ; a ajunsu in sa a se crede, atâtu de cătra pesimisti câtu și de cătra optimisti, ca o soluțiune eminentă nu aru fi cu neputința. După pessimistii, d. d'Arnim, ministru Germaniei, aru fi pus dlui Thiers unu felu de ultimatum, in urmarea căruia, și după unu scurtu intervalu, guvernulu germanu 'si va retrage propunerile. Se pôte in sa ca acestu vuetu sa fia numai unu midilocu destinatu a permite d-lui Thiers de a trece preste condițiunile ce i s'au impus de cătra adunarea natională.“

Unu corespundinte alu aceluasi jurnal mai comunica ca plenipotențiaru aru fi ajunsu la o completa intelegere și ca prin urmare ratificarea convențiunei se pôte privi chiaru de pre acum ca asecurata. De alta parte, scim ca in casulu cându i va fi cu neputința d-lui Thiers de a obține, cu condițiuni acceptabili, grabnic'a evacuare a zonei a două de ocupațiune, totuși o va putea reclama, intr'unu intervalu foarte scurtu, in virtutea tractatulu de la Frankfurtu. Pentru acestu sfersitu d. Thiers a incheiatu unu tractatu cu cele mai mari casse de creditu cari voru pune la dispozițiunea sea fondurile necesare pentru plat'a celui de alu patrulea jumetate de miliardu din indemnitatea de resbelu.

Amu avutu ocaziunea sa probăm in mai multe renduri ca spiritulu bonapartistu este adencu iradacinat in Franci'a, mai cu sēma in populațiunea agricola. Cu tota persecuțiunea executivă, cu toate calomniile socialistiloru comunisti și ale organelor lor de publicitate, in numeru de mai multu de trei-dieci numai in Franci'a, spiritulu bonapartistu, devenitu unu ideale, ia proporțiuni eminente pre fia-care di.

Iși dau mari silinție organele vrasmasie ale acestui ideale, pentru a-i da o turnura cu totul alt'a de cea naturală, pentru a incrimină pre Imperatorele Napoleonu de instigatore și de intrigantu alu unor manopere ascunse : „tempulu in sa nu este departe, — asecură organele adeveratu democratice și adeveratu de ordine, — cându națiunea franceza, ca unu singuru omu, va stigmatiza de usurpatori pre toti acei'a cari s'au succedut dela alungarea reginței imperiale și până astadi.“

Că sa dăm o idea de exasperarea jurnalelor antibonapartiste, sa punem sub ochii lectoriloru nostri unu pasagiu din jurnalulu „Independința Belgica“, vrasmasiulu celu mai declarat alu Imperialismulu, relativ la miscarile actuali :

„Manoperele bonapartiste — dice „Independința Belgica“ — despre cari corespundinții nostri din Parisu ne intretinu de cătu-va tempu, au devenitu preocuparea continua a organelor liberali

cari trimitu într'un'a avertismentele lor către guvernamentul actual ce pare otăritu a nu se da lenei în mesurile de veghiare și aperiare. Unulu din mijlocele principali întrebuintate întru secundarea intrigelor oculte ale partidului, de către jurnalele ce, pre fatia s'en indirectu, lucrăza pentru o restaurare atât de rusinosa, consista în a prezenta imperiulu cu totulu innocent în privinta declarării rebelului, că tărutu fără voia-i de către opiniunea publică și încelatu prin informațiunile diplomatice."

În acestu felu, și în altele multu mai grave, precum corupțiune de regimente cu bani, se resuma calumniile asupr'a imperialismului. Ne resignăm la rebdare până la definitivulu desnodamentu care, după toate probabilitățile nu pōte fi departatu.

Jurnalele, ce ne sosescu din Franci'a, cu ultim'a posta, asigura ca guvernulu din Vien'a aru fi datu ore-cari detalie în privinta întevederilor dela Gastein și Salzburg. Comunicatiunea facuta guvernului francesu de către ambasadorele Austriei, asigura ca relatiunile amicali dintre Austri'a și Germani'a, nu amenintia nici pre Franci'a, nici pacea Europei și ca s'a lasatu Austriei tota libertatea de actiune spre a-si continuă relatiunile amicali cu republica francesă.

Brasov 23 Sept. 1871.

Unu cuventu în interesulu conferințelor inv. și a causei școlilor elementare române.

Domnule Redactoru! Cugetându ca ori-ce se petrece pe terenulu și în interesulu școlilor noastre nu numai nu trebuie desconsideratu, ci din contra apreciatu după valoarea sa, mi iau voia a atrage atentiunea stimatilor lectori ai pretiutului jurnal, ce redactati, asupr'a unui obiectu care după parerea și convingerea noastră e o cestiune de viață, de progresu eminentu pentru întregulu învățământu și prin consecutiunea o cestiune de cultura pentru poporul nostru. Înțelegu cestiunea conferințelor învățătorești preste totu și în specia a conferințelor ambulante anuale, cari le țien în lun'a lui Augustu învățătarii și cărui tractu protopopesco. Conferințele acestea sunt, după parerea noastră, unulu

dintre cele dintău medie pentru înaintarea școlilor noastre elementare. Dacă în vre-o sferă de viață se pōte ajunge unu rezultatu salutaru prin practisarea principiului de asociatiune, prin unirea poterilor singuraticu spre unu scopu generalu, trebuie să afirmăm ca unu atare scopu salutaru se ajunge cu distinctiune și per eminentiam în sfer'a școlară prin practisarea spiritului de reuniune decâtă învățătarii respectivi, prin conferințe particulare și generale, prin unirea poterilor tuturor învățătorilor de a căută cu poteri unite mijloce eficace pentru progresulu școlilor elementare. Valoarea școlilor elementare trebuie să fie generalminte recunoscută. Școlile populare sunt conditio sine qua non pentru propasirea poporului, sunt fundamentulu, pe care are să fie construitu edificiulu culturii și civilizațiunii sale. Ele sunt barometrulu, care arata starea intelectuală a ori-cărui popor. Înainte de toate prin urmare avem lipsa de școle populare bune. Ele sunt fundamentu școlilor gimnaziale, reale și comerciale și tuturor școlilor superioare. Și este într'adeveru o idee gresită, perversă a voi unu popor să fundeze gimnase, școle reale și comerciale, a c a d a m i l i, universități, înainte de a îngriji pentru esistența și ameliorarea școlilor sale elementare. Fără de școle populare bune nu se pōte dice despre unu popor, că este cultu. În mesura în care prosperă școlile elementare ale unui popor, totu în acea mesura crește valoarea lui. Este recunoscutu generalminte ca pozițiunea, la care s'a aventatu poporul germanu, o datorosce elu în linia dintău stării celei bune a școlilor sale elementare. De aici se pōte vedea și aprecia importanța activității, care se desvōlta de învățătarii școlilor elementare preste totu, de aici se pōte vedea și aprecia valoarea activității lor în conferințele particulare și cu deosebire în cele anuale ambulante. Aicea aduce fiescăre învățătoriu câte o pētra la radicarea edificiului școlilor elementare. Aicea i se da ocaziune fiescă-cărui din tensii a espune rezultatele esperinției sale în obiectele, care sunt la ordinea discușiunii. Ce se vorbesce aicea, ce se lucra aicea, se vorbesce și se lucra din esperința, din praca. Nu sunt lucrările acestor conferințe rezultate a unor expositiuni teoretice sterile incompatibile cu rezultatele esperințelor practice, ci din contra lu-

crările acestor conferințe sunt rezultate ale esperințelor proprii ale învățătorilor. Aceea ce a aflatu cutare s'en cutare învățătoriu în propunerile sale bune, practic, ducătoriu la scopu în modulu celu mai lesniciosu, aceea, după o desbatere serioasă, precum amu esperiatu ca se urmăza, se primesce de tot și se petrece că concludu în protocolulu conferinței. Acesta procedere adevratu corespundetoria scopului, credn, silesce pre ori-cine să aprobeze erōrea comisă pre adese-ori până acum la elaborarea cartilor menite pentru învățământulu elementariu. Autorii cartilor respective erau cei mai multi de aceia, cari calcasera pre pucinu și nici atunci cu piciorle lor proprii pe terenulu învățământului școlilor elementare, cari nu esperiasera ei însui cu copii incredințati conducerei și crescerei lor natur'a, însusirile, aplecarile și gradele lor de pricepere, după care are să se conformeze nutrimentulu spiritualu, ce li se ofere; densii erau advocati, fără de a cunōsce de felu s'en pre pucinu caus'a clientilor lor. Și ce resulta de aici? Cartile școlastice autorizate de jurisdicțiunile competente și introduse în modu obligatoriu în școlile elementare, gresindu-si misiunea lor, ajungeau scopulu de cultura alu școlarilor în modu fōrte defectuosu, s'en în cele mai multe cazuri nici decum. Toate aceste defecte disparu, după parerea noastră, prin practisarea spiritului de reuniune de către învățători. Conferințele particulare și generale sunt oper'a cea mai însemnată, ce s'a pututu efectua pe terenulu școlilor, o opera vivificătoare, o opera de regenerare a școlilor elementare și prin urmare o opera a culturii și progresului generalu alu poporului nostru, o opera dēma de acelu mare barbatu alu bisericii și națiunii, carele mai multu că ori-care altu barbatu alu națiunii, petrusu de valoarea asociatiunilor, a voit sa aplicē principiulu acestor'a în toate sferle de viață bisericească și naționale și, după cum ne sunt martore faptele, i-a și succesu.

Valoarea ideii reuniunilor s'en conferințelor inv. asiă dă este mai pre susu de tota îndoiel'a. Este însă întrebarea, dacă corespunde deplinu modulu, cum s'a aplicatu în praca această idee în toate consecutiunile ei, și aici trebuie să observăm pre bas'a esperințelor și din acestu anu, că în toti ceilalti, ca modulu practisării ideii conferințelor inv. nu este suficiente, perfectu ducătoriu la scopu.

FOISIORA.

Archeologia.

(Capetu.)

Le dieu didrachme și tetradrachme, considerându sistem'a monetară a Aeginei.

(Vedi nr. 59 pre averulu cărei'a este capulu lui Apolonu, imitatie de pre monetele insulei Rhodos.)

Aducu monet'a tetradrachma dela nr. 54 de mai susu, imitatie după cea macedonă negresitu și mai multu după tetradrachmele lui Filipu II, și aducă această moneta că interesantă sub mai multe puncturi de vedere; întâu pentru crucea fōrte patrată și punctuata la capetăie pre care amu gasit'o repetată de mai multe ori pre caramidele dela Slonu; apoi pentru doi balauri în locu de unulu pre care i vedu și pre o placă de plumbu dacă ce posedu; și pentru bucalatulu disformu ce se da capului lui Iupiter, ceea ce rechiama fōrte capulu galului aternatu la capitoliu spre hidos'a memoria a napadirei Galliloru în Rom'a; capulu despre care s'a vorbitu atâtă în istoriele Galliloru și ale Romei.

Acăsta imitatie o credu fōrte caracteristica spre a aretă până unde, conservându-se tipulu grecu pre monetele dace, se alipea pre acestu fondu simbolurile celte și tipulu galicu.

Numerile 31, 32, 33, 34, 35 și 45 de aur, precum și 36, 37, 38 și 39 de argintu, le aducă spre a aretă ca monetele galice, batute în mediad'a Galiei, se imitau în Daci'a; iera numerulu 40, cu leulu și litere barbare, o aducă că probă evidentă ca medaliele Masaliei, se imitau și ele în Daci'a. Numerulu 43, înse, de argintu, este curatu drachma, moneta a Marsilie, imitatie celta cu bustulu Dianei pre averu, cu leulu pre reveru. între simboluri celte cu M. A. E. E. A și în exercu A. I. H. T.

Monetele de aur în numeru de siese sunt toate necontestatu celte și gasite toate în Daci'a.

Nu întru aci în multe detalie, pentru ca simbolurile sunt variate și reclamu unu articulu spe-

cialu pentru densele; dăra calulu și bijulu (înhamare de doi cai) sunt nelipsite și rechiama imitatiuni cele mai multe ale lui Filipu III cu calaretiulu s'en și caru de curse.

Pre densele înse celtiberianulu, că tipu, este multu mai pronunțatu de cătu celtu-greculu; și semi-lun'a care o afu de mai multe ori pre caramidele și petrele dela Slonu, care a fostu simbolu vechiu alu vechiului Bizantiu, este fōrte bine desemnată pre medalie aceea pre averulu cărei'a este tipulu celtu și sub calu, pre reveru, o monograma s'en unu simbolu, imitatie a simbolurilor diferite ale orasielor în cari se bateau monetele Regiloru Macedoniei.

Aceste imitatiuni însă sunt și ele diforme precum sunt șilode și numele de Filipu și Alexandru.

Pre toate aceste siese monete de aur tipulu celtiberianu este mai pronunțatu de cătu tipulu celtu-grecu.

Branu și Stanu, Stanu și Branu pōte fi altu-ceva decâtă Brenu perpetuat în Daci'a? adăca Brenus latinisatu și Βρενος grecitu? Muntele, plaiulu, cōst'a lui Branu pre unde este și verfulu lui Craiu; cingătoarea roșia, esiarp'a Breniloru negresitu brenulu roșiu; flōrea Brândusie precum este și flōrea Craiti'a; vietieua Brandusie, toate acestea nu au ele ore nici o legatură cu Brenii Galliloru, și cu Brandusiele, societile, craitiile lor?

Negresitu! Dusi'a, Tesi'a, Usi'a; Musi'a nume de femeia și care însemneza frumōsă, nu sunt nici vorbe latine nici terminatiuni latine.

Comanu, nume propriu la noi; Coman'a cetate, sa nu aiba ore nici o legatură cu Comanu regele Galliloru, care a batutu atâtă monete cu numele lui? Voiu publică, speru, în curendu o listă de numiri de munti, de văi și de ape, ale căroru nume nu au sensu de cătu numai în dialectele celte și si au omonimele lor mai multu pre unde au locuit Celtii.

Sa nu se turbare prea multu ultr'latinisculi dacă se va pareă căte ce-va cam slavu în acele numiri, pentru ca Slavii și descendentii lor nici ca

se cunoseau pre lume pre cându Celto-Grecii și Celt-iberianii dau numele acestea prin Carpati.

Preste 300 popore galice, cu diferite numiri s'au numeratu numai în Iberi'a adăca Spani'a și Franci'a de astadi. Sunt nenumerate orasie, cetăți și terguri dintre cari multe se și mentioneaza pre monetele batute pre acolo.

Cine scie cum s'au numitu toate aceste cetati, aceste terguri, aceste orasie, de ale căroru ruine ne impedeacă la totu pasiulu, pre totu teritoriulu Daciei, și despre care nu scim nimicu de cătu ca trebuie să fi fostu ce-va, trebuie să fi fostu facuta de mână de omu, trebuie să fi fostu locuite de omeni; dăra pre cându? și de ce felu de omeni? caramidiele sunt mute și sciinti'a nu ne spune nimicu! Dicem numai, și acēst'a cei mai inteligenti: lucru jidovescu! faptu uriasu! lēra carturarii, punu mână la gura acelor ignoranti și le dicu: prostiloru, astea sunt dela Romani!

Unu profesorul ultra-latinist, mergendu la Vadast'a (cetesce Vodastr'a) cetate curatu dacă, și încă dintr'o epocă de dincolo de epocă de bronz, despre care voi vorbi în altu articulu, a spus locuitoriloru că acēst'a a fostu cetate română, și că Vadast'a este Ved-astr'a, adăca Vēdiu Stēo'a, com a talmacit'o elu. Ce sa mai dicem cu asemenea etimologi!

Opulenti'a Daciloru și sobritatea lor totu deodată se vede în primirea ce au facutu lui Lisimachu cându 'lu țienă prizonieru alu lor; se vede în templurile și ornamentele templurilor lor, despre care ni se dăde o probă cu comōr'a dela Petros'a, și se acorda în ce ne spun autorii vechi despre densii fia cu numele Agathirsi, Geti s'en Daci, se acorda cu stabilitamentele lor monetare și cu toate acelea despre care ne vorbesce colōn'a Traiana și diferitele inscripțiuni aflate pre diferitele părți ale Daciei, printre cari putem semnală pre acelea ce raportă Fabritii.

Tintarulu întocmai precum a ajuns până la noi l'am gasitu formatu pre o caramidă în zidulu dela Slonu. Caramid'a amu depus'o la muzeu și desemnulu 'lu dau aci

Voru dice multi ca tintarulu a fostu și ro-

Rezultatele conferințelor anuale din toate părțile arhiepiscopiei dela începutul existenței lor și până în ziua de astăzi ne demostrează până la evidență adevărul aserțiunii noastre negative. Adevărul nu trebuie ascuns nici odată și reul trebuie combătut totu-de-un'a. „Este mai bine a emendă erorile facute, decât a le face și mai rele prin obstinație.” Adevărul este, ca prin conferințele invet. anuale se da ocaziune diferitelor invetatori dintr-unu tractu protopopescu a veni în atingere unii cu alții, a-și comunica ideile lor, a dezbate între oalta diferite chestiuni, cari ating esențialmente caus'a scolara, a decide asupra-le, și a aduce concluse în cauze importante pentru prosperarea și propășirea școlilor elementare, dăru operatele desbaterilor conferințelor, nefiind considerate după valoarea lor, ci din contra date uitărei, se potu privi numai că unu opus operat și astfel esperințele atătoru invetatori pre terenul asiă putienu calcatu și cercatu alu invetamentului din școlele noastre poporele lipsite de efectulu doritu. Mi s'a datu ocaziune sa andu și în anulul acest'a pre tempulu tineriei conferințelor tânguiri în direcțiunea acest'a dela cei mai multi invetatori. Reulu fiindu constatatu trebuie sa se caute remediulu. Că sa pota fi conferințele la înaltimea misiunii lor, coronate de efectulu celu mai doritu, amu fi de parere: sa se compuna o comisiune de invetatorii cei mai cualificati ai fia-cărui tractu protop., care sa cerceteze operatele desbaterilor tuturor conferințelor din intrég'a diecesa metropolitana și ce va afla dens'a mai bunu, mai ducetoriu la scopu, sa primésca că operatu alu seu, ceea ce apoi prin unu decretu din partea jurisdicțiunii spre me scolastice sa se introduca obligatorice în toate școlele din dieces'a metropolitana; dăru fiindu ca o atare comisiune sub impregiurările critice banale, în care se afla fondurile noastre bisericesci și scolare e de totu imposibila, amu dori că onor. senatu scolasticu, căru'a și de altmintrea i compete dreptulu a priveghia asupra stărei școlilor noastre, sa suplinésca comisiunea proiectata în toate agendele sele prementionate și adeca: „sa adune și sa cerceteze operatele desbaterilor tuturor conferințelor din intrég'a diecesa și ce va afla densulu mai bunu,

manu: nu contestu acest'a, mai vertosu ca l'amu mai gasitu odata mai sfaramatu pre la Resc'a, cetate necontestabilu romana; de-si pre o localitate care porta nume celtu și care este analogu cu aquae (apele, ceea ce vadesce și localitatea), și care pote presupune ca până sa nu se asiedie acolo coloni'a romana, (Colonia-Romana) despre care voiu vorbi în speciale, au locuit negresitu Daci.

Dăru acij acestu tintaru, la unu locu unde nu se mai gasesce nimic'a romanu, probéza ca tinta-rulu a fostu unu jocu dacu, pre care l'au invetiatu și leg onarii, și devenise comunu și Daciloru și Romaniloru.

Pentru ce francesii nu se sfiescu a spune ca suntu G illo-Romani? Pentru ce ne-amu sfi noi a areta ca suntemu Daco-Romani, care este acelasi lucru cu Gallo-Romani?

Romanii n'au fostu o natiune; Romanii au fostu unu poporu intinsu, cu diferite natiunalități în trensulu; și latinitatea din poporulu romanu s'a pestratu la noi mai multu decât ori-unde. Cu toate acestea Celticulu a trairu și elu pre lângă Latinu, pentru ca-lu vedemu în toate: în limba, în costum, în moravuri, tradițiuni etc.

Spre mai multa înlesnire și spre ore-cari comparări, reproducu la finele articolului și literale de pre braciari'a de aur din museulu din Bucuresti aflata între aurari'a disa Comór'a dela Petros'a.

Suntu multe caractere pre caramidile și petrele dela Slonu, cari au avea analogia cu caracterele pe pre braciari'a din aurari'a pre care, dela aflarea ei și până astăzi, eu amu crediut'o și o credu inca Dacia.

Olari'a numita celta, olari'a cenusia, abunda în Daci'a, din tempulu cându nu se cunoscea inca róta în olaria și până la o perfectiune egale cu olari'a greca, și aci cu unu studiu mai seriosu aru putea sa se desparta foarte bine epoc'a dăca de epoc'a romana, și apoi epoc'a gotica.

Acesta materia insa nu-si pote avea aci loculu, decâtu numai cu o proba mai multu ca în toate ale vietii eră celticulu care domina în Daci'a.

De ne vomu urca la armele de bronz și la armele de pētra, nu vedemu ce osebite pote fi între cele ce se gasescu în Daci'a cu cele ce se gasescu în Helveti'a și în Galli'a și pre unde au fostu Celtii cei vechi.

mai ducetoriu la scopu, sa primésca că operatu alu seu, radicandulu la valoarea de concludu, ceea ce apoi sa se introduce obligatorice în toate școlele din arhiepiscopie. Se întielege, ca pentru de a se potea efectua unu atare scopu, este neaperau de lipsa, că în fia-care anu sa se determine unulu și același obiectu de desbateri în toate conferințele din intrég'a arhiepiscopie, ceea ce, suntemu de parere, aru cadea asemenea în competența senatului scolasticu. Totu deodată amu dori, că onor. senatu scol. sa primésca însărcinarea a examina și censura ori-ce opu din sfer'a invet. elementaru, care numai după aprobarea sea sa pota fi introdusu în școlele elementare. Trei prin urmare suntu sarcinele, care aru fi sa le primésca onor. senatu scolasticu pre lângă alte lucruri grele ale sele: „1. a cercetă lucrările tuturor conferințelor din arhiepiscopie și a formă pre bazea acestora unu elaboratu, care sa fia introdusu în toate școlele din arhiepiscopie; 2. a avé grige pentru că în intrég'a arhiepiscopie sa se ia la desbateri unulu și același obiectu în toate conferințele și 3. a examina ori-ce opu din sfer'a școlilor elementare.” Pentru înlesnirea lucrărilor sele amu dori, că sa se primésca de membrii activi în senatu scol. cu salariu corespunditoru celu putienu doi dintre cei mai esperti invetatori. Numai în chipulu acest'a voru aduce conferințele anuale fructele dorite, numai în chipulu acest'a se va formă prin consolidarea și aplicarea faptica a principiului de reuniuni invetatoresci în toate consecințele sele dintre factorii cei mai fericiți pentru prosperitatea și înflorirea școlilor elementare și în genere pentru cultur'a poporului romanu.

I. P.

B r a s i o v u 20 Septemvre. Dumineca s'a serbatu solemn serbatorea scolastica a patronei gimnasiului nostru s'ta Sofia cu fiicele ei. După chiamarea sântului spiritu și după parastasulu severse pentru sufletele reposatiloru titori și ajutatori ai Institutului nostru în biseric'a Stului Nicolae, junimea studiōsa cu stindardele și poporulu adunatu

Amu multe de aceste arme de bronz și de pētra, și inca și din epoc'a de pētra bruta, în colecțiunea mea, asupra cărora speru sa dau în curendu o lucrare.

Astfelu după cceste arme, și mai alesu, se pote vedé tipulu celtu de tota vechimea în Daci'a.

Dolmanulu pre care l'amu gasitu acum unu anu sub denumirea de Pesterea cu ôlele, și despre care amu vorbitu în altu articlu, nu mai pote fi indoiela pentru mine ca nu este o capiste druidocelta; sa mai vedemu insa și altu-ceva: modulu a se desface omulu deapropo seu, cându 'lu vede cadavru, este un'a din trasurile cele mai caracteristice ale popor-ului primitive.

Amu spusu ca Daco-Getii au avutu doue impulsioni civilisitoare un'a cello-greca și alt'a celtiberiana.

Cea dintâiu i indică arderea mortiloru și cea de alu doilea îngroparea lor. Daci'i dăru 'și și ardeau mortii, proba evidentă, necontestabilă, cenusiele din multimea urnelor funerarie aflate pre tabernacululu din Dolmatulu, (Pescerea cu ôlele,) și i și îngropă, dovēda multipla movilitiele și movilele (tertres) care se numera și la noi că prin toate părțile pre unde au locuit Celtii cu decimele, cu sutimele și cu miile, cari toate contienu oseminte de unu scheletu dēca nu de mai multe, și printre cari foarte rari sa se gasesca indicie, constatatu obiecte funerarie romane.

Amu mai spusu ca Daci'i nu se îngropau nici cu lacramaru nici cu lampioni, nici cu urciornis cu liquiduri, nici cu vase cu grâne, și ca totu ce amu gasitu eu de câte ori amu datu prin aceste movilitie de oseminte dăce, n'amu gasitu în giurulu lor altu-ceva decâtu aschie seu custore de silexu cari, prin nimic'a altu nu aretău ca aru fi avutu unu maneru, decâtu prin bulb'a destinata a se înfige și a se întiepeni în maneru seu în lemnulu sagetiei, câte unu toporasiu (Hachet) pre cari le-amu numitu eu dalle, numire mai propria spre a le aretă form'a în comparațiune cu uneltele noastre, și câte o pētra care n'aru fi potutu servi la nimic'a altu decâtu dreptu sapunu la spalarea din urma a corpului, care spalare, ne spunu autorii vechi, cari au vorbitu despre Daci, ca eră unic'a lor spalare de corp, după spalarea după nascere, sealdare în fina a mortului care se perpetua până astăzi.

în biseric'a mersera în procesiune până la gimnasiu. În sala cea mare a acestuia s'a facutu sântirea apei, după care chorulu Reuniunii de cantari a intonat o cantare pioasă. În fine dlu profesor Dr. Ioanu L. a p e d a t u a rostitu o cuventare foarte frumoasă despre cultur'a românilor în raportu cu alte popore civilizate. Cuventarea acest'a a fostu foarte bine primita de ascultatori. Inca o alta cantare pioasă din partea chorului și stropirea cu apă sântita și solemnitatea s'a terminatu.

P e s t ' a Septemvre.

✱ În 3 Sept. s'a serbatu în Sabiu o serbare stralucita. Însemnatarea acestei serbări se mai maresce inca și prin impregiurarea căci privesce pre acelu barbatu carele 'și folosesce pozițiunea marētia pentru întarirea frătiētăiei între unguri și români și pentru moderarea nedumeririi natiōnale. Inteligența romană a datu atunci, cându prin serbarea din Sabiu si-a manifestatu viu'a interesare de acestu barbatu, cea mai eclatanta dovada despre popularitatea-i inauguranda totu deodată prin recunoscinti'a acest'a tinerulu-i moderata și eu eminentu tactica.

Barbatulu distinsu e A n d r e i u Baronu de S i a g u n ' a, Metropol. bis. rom. gr. or. Iobileulu ocărmuirei Sele de 25 ani că prelatu bisericescu a adunatu impregiurulu seu pre adoratorii sei că sa-si deschida inimele pline de recunoscinti'a și mulțamire pentru zelulu invapaiatu ce l'a doveditu pre terenulu bisericescu și scolasticu. Caruntulu Archiereu carele nici odata n'a iobitu sgomotulu serbariloru publice n'a lătu parte nici la acesta serbare ci s'a retrasu și acum că totu-de-un'a sub totu decursulu serbării în singurătate, incredintiandu pre Par. Popasu, Episcopulu Caransebesiului, cu primirea deputatiuniloru gratulătoare și cu esprimarea mulțamirei Sele. Totu-de-un'a vorbimu cu cea mai mare bucuria, vorbimu de atari barbati, cari suntu chiamti a alina prin mālcomire desbinările și certele natiōnale, și a promovă întielegerea frătiēscă. Acest'a 'și câștiga deopotriva totu atâtea merite pentru patri'a comuna că și pentru natiunea lor. Pre Siagen'a între acesti barbati 'lu numeramu. Căci

Marturisescu ca nu este demoltu de cându amu începutu sa observu mai cu deădinsulu în ce pozițiune 'și îngropau Daci'i mortii lor cându îi îngropau și nu îi ardeau; cu toate ca cenusia amu gasitu adesea lângă asemenea oseminte, de multe ori în ulcica facuta cu mân'a fără rōta, și, mai multu uscata decâtu arsa.

Observându diferitele relațiuni ce da sciintiei archeologice Iohn Lubbock, în cartea sea „L'Homme avant l' historie,” m'amu aplicatu mai cu deădinsulu la observarea esacta a osemintelor dăce cari au potutu scapă nepulverisate prin adencimele acestor movile fără mormentu, fără patu macaru, espuse de toate părțile contactului cu pământulu.

Îeta ce potu constată din doue movile ce amu spintecat în patru cu mai multa ingrigire în escursiunea ce amu facutu estempu: cadavru a fostu asiediatu siediendu și cu faci'a la rasaritu. Unulu din doi mi s'a parutu ca aru fi fostu asiediatu în genunchi, totu cu faci'a la rasaritu, insa nu potu afirmă acest'a pentru ca indată ce aceste putrede oseminte dau de aeru, se sarăma, și inca n'amu potutu ocoli localitatea, cu toate precauțiunile, nesciundu esactu în care parte a movilei, de-si totu-d'a-un'a spre centru, a fostu asiediatu cadavru. Ceea ce este siguru este ca cadavru n'a fostu lungitu ci siediendu, pentru ca sirulu spinărei, în amendou osemintele ce amu gasitu acum, erau perpendicularu asiediate în pământu și testă d'asupra ôselor și fluierile picioriloru orizontali, cari indica ca cadavru n'a fostu în picioru.

Acestu modu de îngropare constatatu de Lubbock și alti archeologi ca este modulu de îngropare din epocile de bronz și de pētra, vine și elu, credu, sa constata, despre elementulu primitivu celtu care a dominatu în vechi'a Dacia. — Voiu trată altadata în speciale despre acest'a, după ce voiu potea sa meditezu sujetulu în mai multe esperintie.

Acum, scopulu principale alu acestui articlu, a fostu sa dau în cercetarea archeologiloru paleografisti semnele, simbolurile și literale ce amu copiatu de pre petrele și caramidele dela Slonu, Colib'a-vechia,

Cesaru B o l l i a c u.

Tromp. Carp. a

pre cându moderatiunea și rațiunea este de o parte aceea ce-lu conduce cându este vorb'a de relațiunile fraterne între români și unguri, de alta parte intru interesul bine înțeles al națiunii se le nu lasa nici un mijloc nefolositor pentru luminarea și cultivarea acesteia. Înfruntându și spriginesc neconținutul școlii populare, tinerilor talentați le face posibilă cercetarea celor mai renumite institute din straintate. Afară de acestea cea mai însemnată rolă din activitatea sa este și va rămâne proprietatea istoriei bisericești rom. gr. or. căci prin neobosită nezuință s'a reînviat Metropoli'a rom. și s'a despărțit biserica rom. de cea sârbescă. Preste totu intru organizarea afacerilor bis. rom. și-a câștigat acele laure încât cronologia istoriei bis. nu pōte areta unu Metropolitu mai meritat și mai zelos. Memoria lui că cel mai eminent Metropolitu rom. gr. or. din Ungari'a și Trans. va fi eternă. — Anastasiu Siagun'a fu nascut la Miskolcz în Ungari'a din parinti macedo-romani la 1 Ianuarie 1809. Parintele se a reposat de timpuriu, iera mai c'a se a venit cu fiul Anastasiu la fratele ei neguțiatoriu fōrte avut în Pest'a. Aci în capitală a început și continuat tinerul Anastasiu studiile gimnastice și juridice. Deja fuisse studiile juridice cându se atrase atențiunea Episcopului din Versietiu Mihailovics asupra tinerului cu unu rar talent și cu unu exterioru deosebitu placut. Episcopulu convingându-se despre eminentă-i capacitate lu provōca a parasi terenul juridicu și a intră în statulu preotiescu. Tinerulu Siagun'a învōindu-se, a ascultat studiile teologice la Versietiu, satisfacendu pre deplinu acceptarei Episcopului, care lu iubea cu parintiescă căldură. Sântindulu de preot fu numit de profesor în acelu și institut. Pre neacceptare se consacra apoi ordului monachal alu monastirei Hopov'a din Sirmiu cu care ocaziune și schimbă numele din botezu Anastasiu cu numele monachal Andreiu. Putienu tempu după acestea parasi monastirea Hopov'a chiamat fiindu de Metropolitul sârbescu Stratimiroviciu la Carlovietiu în calitate de profesor seminariulu. În a. 1845 se înaintase de Archimandritu alu monastirei Coliv'a, iera în a. 1846 l'a recomandarea lui Stratimirovics fu numit de vicariu pentru vacanța diecesă transilv. și nu multu după acestea prin sinodulu diecesanu dela Tord'a înaltiatu la demnitatea de Episcopu. — Tienut'a lui din 1848—48 a fostu amesurată acelu tempuri și împregiurări grele. —

Siagun'a nu au fostu streinu nici odată de cătra politica, și si atunci a jucat unu rol nu neînsemnat. Dăra sa nu scrutăm această temă, căci tempulu a îndegat din destul cararea cea adevărată tuturor acelu cari au fostu pre atunci proptele puterii suprimetore. Regimulu fatia de Siagun'a a dovedit totu de un'a cea mai mare încredere și în afacerile Transilvaniei și s'acerut statulu de repetite ori. Partea cea însemnată din activitatea politica s'a vedut cu deosebire în diet'a din Transilvani'a în an. 1863 apoi în senatul imperialu imultitu din Vien'a, mai departe în 1865 în diet'a din Clusiu unde a datu semnu de moderatiune. Simlția principala că Episcopu i-a fostu despartirea românilor de cătra sârbi și reînvierea Metropolei rom. — Acest'a a și eluat'ă cătra finea a. 1864 cându se reînfruntă Metropoli'a rom. gr. or. din Ungari'a și Transilvani'a, fiindu Siagun'a denumit de Metropolitu. Rangulu de Baronu și titulu de consiliariu intimu le castigase deja de multu. Preste totu mesur'a defectuoasă aru fi schitierea acest'a a activității Sele deca de nou n'amu aminti nezuința-i neobosită pentru înflorirea școlilor rom, mai departe deca n'amu apostrofa rezultatele cele atât de îmbucurătoare castigate numai și numai prin elu intru organizarea bis. române.

Varietăți.

*(Magnetism vital.) În diuarie cetim de unu tempu în cōce despre o deosebită influență a magnetismului asupra omului. Amu avut ocaziune de a vedē omeni magnetizați și prin această aduși în pusețiune de a nu simți nimic'a și de a face cu densii magnetizatoriulu după placulu seu ce voiesce. Ceea ce cetimu acum prin diuarie e mai mult; ni se spune că cel magnetizat este în stare de a spune lacrimi pre cari în stare normale nu e în stare nimenea a le spune. Ca avem și despre această convingere proprie nu potemu dice, pentru că spre asiă ceva ocaziunea

ni a lipsit. De presentu se afla aici în Sabiu D. Dr. Campanile cu sotia se Dn'a Hersili'a. Cēta din urma sub conducerea numitului domn țiene ședințe private cu iubitorii de a cunōce acestu fenomen și în starea magnetizată împartășesc ascunse (secrete) respectivilor cari numai densiloru le sunt cunoscute. Localulu unde se țien ședințele aceste este „Hotelu de Bucuresci“ strad'a Macelarilor (odai'a nr. 5.) O ședința costă 3 fl. v. a.

Concursu.

Devenindu postul de invetiatoriu, în comun'a gr. or. Siur'a-mare protopopiatulu Sabiului alu II-lea vacantu, se escrie concursu.

Doritorii de a ocupă acestu postu, au a dovedi că sunt pedagogi absoluti, și înzestrai cu însușirile prescise în legea școlară din anul 1871.

Lēfa e pentru invetiatoriu 100 fl. v. a. care se scōte dela familii în 3 rate și dela toti parintii cari și trimitu copii la școlă câte o pāne, pre lānga acestea se dau pentru invetiatoriu și lemne de focu. Suplicele au a se ascerne comitetulu subseris, până în 15 Octombrie a. c.

Siur'a-mare 24 Septemvrie 1871.

Comitetulu parochialu alu

88—1

comunei Siur'a-mare.

Concursu.

La școl'a poporală gr. orientală din Porcesci sunt două posturi de invetiatori de a se ocupă, unulu cu salariu anual de 200 fl. v. a. și celalaltu cu salariu anual de 120 fl. v. a. cari se scōt din cas'a alodială.

Pre lānga salariu fia-care invetiatoriu are locuintă gratuită și lemne de încălțit.

Doritorii de a ocupă posturile acestea sa-si adreseze suplicele provēdute cu documentele necesare până la 25 Sept. a. c. cal. vechiu la subserisul inspectoratu, Sabiu 14 Septemvrie 1871.

Inspectoratul districtualu de școlē

din protopresbiteratul gr. or.

(86—2)

alu Sabiului II.

Concursu.

Pentru ocuparea a duoru posturi invetiatoresci la școl'a poporală gr. or. din Pianulu inferioru, tractulu Sabesiului, se escrie prin această concursu.

Salariile împreunate cu aceste posturi sunt:

a) Pentru postul întâiu 150 fl. v. a. din cas'a bisericești, cuartiru și lemne.

b) Pentru alu doilea 200 fl. v. a. lēfa și 26 fl. v. a. pausialu de cuartiru din cas'a alodială.

Doritorii de a ocupă amintitele posturi voru avea a-si îndreptă petitiunile lor timbrate și francate până la 1 Octombrie st. v. la scaunulu protopopescu în Sabesiu provēdute cu documentele în înțelesulu Statutulu organicu, totu-odată concurentii au a se prezentă pre Dominec'a din 3 Octombrie st. v. sinodulu parochialu localu.

Pianulu inferioru, în 14 Sept. st. v. 1871.

88—2

Comitetulu parochialu.

Concursu.

Devenindu vacantu postul invetiatorescu dela școl'a poporală gr. or. din comun'a Ghimbav în Protopresbiteratul Branului, cu care este împreunatu unu salariu de 150 fl. v. a. cu prospectu de înaintare până la 200 fl. v. a. se escrie concursu până la Octombrie a. c. pentru suplinirea lui.

Dela doritorii de a ocupă acestu postu se cere: sa fi terminatu cel gutienu patru clase gimnastice și cursulu pedagogicu cu succesu bun, iera cei cari voru dovedi calificatiune și mai mare, voru fi preferiti.

Concursele cuviinciosu instruite se voru adresă subserisului, până la terminulu susu aretat.

Zernesci 12 Septemvrie 1871.

Ioanu Metianu,

(85—2)

protopopu.

Concursu.

Devenindu vacanta stățiunea de invetiatoriu primariu la școl'a confesională gr. or. din comun'a Beclēnu, protopopiatulu Fagarasiului I, se deschide concursu până în 17 Octombrie a. c. st. v. cându va fi și diu'a alegerei.

Emolumentele împreunate cu acestu postu sunt 300 fl. v. a. cuartiru liber și 3 stângini de lemne.

Doritorii de a ocupă acestu postu au a-si tramite recursele lor la comitetulu parochialu, documentandu că au absolvat celu putienu 4 clase gimnastice, cursulu pedagogicu și teologicu, și că au mai practisat, că invetiatoriu celu putienu 3 și 4 ani, și că e deprinsu bine în limb'a germană, și în cântările bisericești, și în fine până la finirea concursulu concurentii au a se prezentă înaintea poporului.

Beclēnu în 12 Septemvrie 1871.

(86—2)

Comitetulu parochialu.

Concursu.

Devenindu vacanta stățiunea invetiatorescă din comun'a gr. or. Palosiu, protopresbiteratul Palosului, se escrie concursu până la 14 Octombrie a. c.

a) Pre lānga unu salariu anual de 120 fl. v. a. din cas'a comunale.

b) Cuartiru liber în localitatea școlii.

c) Sub condițiune de a dirige și pre adjunctulu esistinte.

Doritorii de a ocupă această stățiune au a si asterne concursele lor timbrate, la subserisulu, prin post'a ultima Sighisior'a, până la terminulu defiptu, documentandu că sunt clerici și pedagogi absoluti gr. or. cu purtări bune.

Hasifaleu, 13 Septemvrie 1871.

(86—2)

Ioanu Gheaj'a,

adm. protop.

Concursu.

Devenindu vacanta stățiunea de invetiatoriu în comun'a gr. or. Sacatur'a, districtulu Ciorci (Kővár Videk) prin această se deschide concursu până în 30 Septemvrie st. v., — cu această este împreunată lēfa următoare:

a) bani 105 fl. v. a. dela comună;

b) 3 stângini de lemne.

Doritorii de a ocupă această stățiune au a-si asterne suplicele lor la subserisulu până la diu'a defipta — dovedindu că sunt de religiunea gr. or. — și că sunt absoluti de pedagogia. —

Sacatur'a în 9 Sept. 1871.

cu învoirea comitetulu parochialu,

(87—2)

Ioanu Greblea,

protop.

Concursu.

Pentru ocuparea postulu de invetiatoriu primariu la școl'a centrală din Sin'a se escrie prin subsemnatulu comitetu concursu, până în 24 Octombrie a. c.

Emolumentele anuale sunt:

a) 350 fl. v. a. bani gat'a din fondulu școlastic alu fostiloru granitari din regim. rom. I.

b) Cuartiru liber cu gradina și 4 stângini de lemne.

Doritorii de a ocupă acestu postu au a produce atestatele de calificatiune prescise de legea școlară — limb'a propunerii e cea română. — Acei concurenti cari cunosc și limb'a germană și magiara și dintre acești fii de granitari (la asemenea calificatiune) voru fi preferiti.

Sabiu, în 6 Octombrie 1871.

Comitetulu administr. alu fondulu

scol. alu fost. granitari din

(89—1)

din reg. rom. I.

Edictu.

An'a nascuta Oprea Muntiu de religiunea gr. orientală din Resinari, carea aprōpe de doi ani a pasesit cu necredință pre legiutulu se barbatu Michailu Craciunu totu din Resinari, se citēza prin această a se infatisă înaintea subsemnatulu scaun protopresbiteralu, căci din contra după trecerea unui anu și o di se va luă în pertractare actiunea prezentată la 7 Sept. a. c. contr'a ei și se va aduce sentința și în absența ei intru înțelesulu canōnelor s. nōstre bisericești.

Sabiu, 20 Sept. 1871.

Scaunulu protopresbiteralu gr. or tract.

II alu Sabiului.

(89—1)

I. Popescu,

protopresbiteru.

Burs'a de Vien'a.

Din (6 Oct.) 25 Septembrie 1871.

Metalicele 5%	57 95	Act. de creditu	288 60
Împrumut. nat. 5%	68 30	Argintulu	117 50
Actiile de banca	767	Galbinulu	5 68